

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.IV.37.589/2020/8. szám

A tanács tagjai: . Balogh Zsolt a tanács elnöke
Dr. Kiss Árpád Lajos előadó bíró
. Horváth Tamás bíró

A felperes: felperes neve(tartózkodási helye:)

A felperes képviselője: Izsó és Tóth Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd: dr. Tóth T. Zsolt,)

Az alperes: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság (1117 Budapest, Budafoki út 60.)

Az alperes képviselője: dr. Tóth Bernadett kamarai jogtanácsos

A per tárgya: tartózkodási engedély tárgyú közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizgálni kért jogerős határozat: émi Törvényszék 9.K.700.154/2020/9. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Veszprémi Törvényszék 9.K.700.154/2020/9. számú ítéletét hatályában fenntartja,
- kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 114.300 (száztizennégyezer-háromszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget,
- megállapítja, hogy a feljegyzett 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ezen ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes vietnámi állampolgár, aki a magyar nyelvet nem beszéli, Magyarországon korábban nem járt.
- [2] A felperes munkavállalási célú tartózkodási engedély iránti kérelmet nyújtott be, az alperes nevére a célra rendszeresített magyar nyelvű űrlapján, melyen a dátum megjelölése sem hónapot, sem napot nem tartalmaz, a keltezés szerint az Vietnámban, 2019-ben kelt. A felperes magyarországi szálláshelyként számot jelölt meg, mint célszálláshelyet. Az eljárásban a felperest 2019. augusztus 27. napján 16 óra 30 perckor Magyarország Ho-Si Minh város főkonzulátusa hivatalos helyiségében tolmács közreműködésével személyesen meghallgatták, ahol a felperes úgy nyilatkozott, hogy a leendő munkáltatójának egy vegyesboltja van Budapesten, ahol árufeltöltés és termékek lejáratának ellenőrzése lenne a feladata.
- [3] A felperes a kérelemhez csatolt betétlapon kijelentette, hogy „a kérelmemben és az ahhoz csatolt 10. számú betétlapon leírt adatok a valóságnak megfelelnek. Tudomásul veszem, hogy valótlan adatok közlése a kérelem elutasítását vonja maga után.”. A magyarországi munkavégzés helyeként vagy számot tüntetett fel. A kérelem tartalmazta, hogy a munkáltató székhelye Budapesten található.
- [4] A felperes kérelmét az alperes neve Közép-dunántúli Regionális Igazgatóság (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) a 2019. október 3-án kelt 106-6-18373/7/2019/T számú határozatában a felperes vietnámi állampolgár, összevont engedélyezési eljárás keretében munkavállalás célú tartózkodási engedély és annak átvételére jogosító vízum iránti kérelmét elutasította. A felperes fellebbezése alapján eljárta alperes a 2019. december 23-án kelt alperes számú határozatában a fellebbezést elutasította és az elsőfokú hatóság határozatát helybenhagyta.
- [5] A jogerős határozat hivatkozott a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harm. tv.) 13. § (1) bekezdésére, 20. § (2)-(4) bekezdéseire, 18. § (1) bekezdés b) pontjára, a Harm. tv. végrehajtására kiadott 114/2007. (V.24.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 29. §-ára. Rögzítette, hogy a jogorvoslati eljárás során a tényállás további tisztázása érdekében hiánypótlási felhívásokat adott ki a ... Kft. ügyvezetőjének és nyilatkozatot szerzett be a megelőző eljárás során foglalkoztatott és foglalkoztatni kívánt személyekről, valamint arra vonatkozóan, hogy az érintett munkáltató tényleges gazdasági tevékenységet folytat-e. Rögzítette az alperes, hogy a felperes jogi képviselője útján becsatolta a ... Kft. 2019.08.01-2019.10.31. közötti időszakra vonatkozó bankszámla kivonatát és bankszámla egyenleg igazolását, a kft napi forgalmi jelentéseit erre az időszakra, a kft. alkalmazotti listáját, továbbá a kft. ügyvezetőjének nyilatkozatát a foglalkoztatni kívánt személyekről. Megkereséssel élt továbbá a Nemzeti Adó- és Vámhivatal felé és adatokat szerzett be a foglalkoztatott munkavállalók heti munkaidejéről és havi bruttó béréről, valamint a munkáltató adótervezéséről. Mindezek alapján megállapította az alperes, hogy a csatolt alkalmazotti lista szerint az alkalmazottak teljes munkaidőben (napi 8 óra, heti 40 óra) kerülnek foglalkoztatásra, azonban az adóhatóságnak benyújtott bevallások szerint az alkalmazottak foglalkoztatása csupán heti 30, illetve heti 20 órában vannak bejelentve.
- [6] Az alperes ezekből arra a következtetésre jutott, hogy minden kétséget kizáróan nem nyert igazolást, hogy a cég jogszerű működése mellett biztosítaná a felperes előzetes megállapodásban foglalt heti 40 órában, bolti kisegítőként történő foglalkoztatását a szakhatóság által támogatott időtartamban. Alperes álláspontja szerint a foglalkoztatás személyi feltételeit nem igazolták, és nem állapítható meg, hogy a leendő foglalkoztató pénzügyi-gazdasági eredménye, amiből a felperes alkalmazását biztosítani kívánja, a jogszerű működésből származna.
- [7] Az alperes rögzítette azt a megállapítását is, hogy 2019. augusztus 27-én a konzuli interjú során a kérelmező úgy nyilatkozott, hogy Budapesten fog dolgozni, elmondta, hogy a cégnek egy vegyesboltja van Budapesten, de nem tudja, melyik kerületében. A kérelméhez csatolt előzetes megállapodás szerint azonban a munkavégzés helyeként Székesfehérvárt jelölte meg. A felperes a magyarországi tartózkodásával kapcsolatos főbb információknak nincs ismeretében, a magyarországi munkavállalásával kapcsolatos részletekkel, továbbá az általa aláírt dokumentumok

tartalmával sincs tisztában. Életszerűtlennek tartotta, hogy a munkavállalás céljából Magyarországra beutazni és itt tartózkodni kívánó vietnámi állampolgár nem tudja, hogy hazájától több ezer kilométerre lévő országban a foglalkoztatása körülményei miképpen valósulnának meg, milyen tartalmú dokumentumokat írt alá a kérelmével, a munkavállalással, magyarországi tartózkodásának egyéb körülményeivel (szálláshely) kapcsolatosan.

- [8] Mindezekre tekintettel a felperes tartózkodási célját nem fogadta el igazoltnak. Utalt ezzel kapcsolatban a Harm. tv. 20.§ (2) bekezdés a) pontjára és a Kúria 2/2015. számú KJE határozatában foglaltakra, ezzel összhangban a Harm. tv. 18.§ (1) bekezdés d) pontjában foglaltakra.
- [9] Az alperes szerint, mivel a felperes tartózkodási célja nem igazolt, így jogszerű jövedelem sem származhat ebből a forrásból, így a felperes nem rendelkezik magyarországi megélhetéssel és lakhatása biztosítására elégséges anyagi fedezettel. Az általa csatolt lakásbérleti szerződés nincs összhangban a konzuli interjún elmondottakkal, így az alperes a felperes szálláshelyét sem fogadta el igazoltnak. Az alperes megállapította továbbá, hogy a felperes érvényes útlevelemmel rendelkezik, de nem rendelkezik a tovább-, vagy visszautazáshoz szükséges anyagi fedezettel. Megállapította végül, hogy a felperes az egészségügyi ellátások teljes körére nem minősült biztosítottnak, az egészségügyi járulékaiknak alapját a munkavállalásaiból származó jövedelmei képeznék, azonban mivel a tartózkodási célt a hatóság nem fogadta el igazoltnak, abból a jogszerű jövedelem nem keletkezhet, így az egészségügyi ellátások teljes körére nem minősült biztosítottnak.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [10] A határozattal szemben előterjesztett keresetében a felperes az alperes határozatának az elsőfokú határozatra is kiterjedő megsemmisítését és az elsőfokú hatóság új eljárásra kötelezését kérte. Sérelmezte, hogy az alperes miután a tartózkodási célját nem fogadta el igazoltnak, a Harm. tv. 13.§ (1) bekezdés szerinti további követelményeket már nem vizsgálta érdemben. A rendelkezésére álló bizonyítékokat a tartózkodási cél vizsgálata során nem egyenként és összességükben, valamint nem súlyuknak megfelelően értékelte. Hivatkozott az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62.-ában foglalt követelményekre és arra, hogy amennyiben a tartózkodási célját igazoltnak elfogadják, úgy a tartózkodásra jogosító további szempontok vizsgálata során megélhetése is biztosított lenne, hiszen jogszerűen végezhetne keresőtevékenységet, szálláshelyét a munkáltató biztosítja, ezen körülmény is igazolt volt.
- [11] A felperes a keresetében kitért arra, hogy a megelőző hatósági eljárással egyidőben egy másik vietnámi munkavállaló munkavállalási célú tartózkodási engedély iránti kérelmét is vizsgálta az elsőfokú hatóság, ennek körében vizsgálta ugyanazon foglalkoztató cég működését, azonban azt megfelelőnek találta és a tartózkodási engedélyt a kérelemnek megfelelően kibocsátotta. Kifogásolta továbbá, hogy az alperes az elutasító határozatát elsősorban a NAV 2019. december 05-i tájékoztatására alapította, ami több alá nem támasztott, téves adatot tartalmazott, ezért aggályos volt, továbbá a hatósági eljárásban nem volt lehetősége ezt a NAV tájékoztatást megismerni, arról csak az alperes határozatából szerzett tudomást.
- [12] A keresetében a felperes kifejtette, hogy a Harm. tv. 18.§ (1) bekezdés b) pontjában rögzített hamis adatközlés kizárólag a kérelmező által lenne elkövethető, míg a foglalkoztató cég könyvvitelére, az általa rendelkezésre bocsátott iratok adattartalmára neki nem volt ráhatása, így a hamis adatközlés tényállása nem is valósulhatott meg, mivel azt csak ő követhette volna el. Hangsúlyozta, hogy neki sem a cég által rendelkezésre bocsátott iratokra, adatokra, sem a NAV nyilvántartásra nincs ráhatása, mégis az alperes az ő terhére róta fel azt, hogy a cég és a NAV adatai között ellentmondás mutatkozott. Ami a konzuli interjún elhangzottak és a kérelemben foglaltak közötti ellentmondás kapcsán utalt arra, hogy a meghallgatáson rendkívül izgult, habár korábban próbálta megjegyezni a munkavégzés helyszínéül szolgáló város, Székesfehérvár nevét, kiejtését, ami számára idegenül hangzott, ezért nehezebb esett emlékezni rá. Az interjú során a Budapest név jutott eszébe. Az

iratokból azonban egyértelműen kiderül, hogy a munkavégzése helye Székesfehérvár lesz, egy tévesen tett szóbeli nyilatkozat nem képes megdönteni a foglalkoztatás kapcsán benyújtott valamennyi egyéb iratot. Felperes álláspontja szerint abból a tényből, hogy vietnámiaként rosszul emlékezett egy számára nehezen kiejthető és megjegyezhető magyar városnévre, nem vonható le az a következtetés, hogy az általa benyújtott iratokat, a foglalkoztatás körülményeit nem ismerte és a munkavégzési szándéka nem valós. A foglalkoztatása körülményeire egyebekben kimerítően nyilatkozott, amit az alperes azonban nem értékelt.

- [13] Az alperes a védíratában a határozatában foglaltakat változatlan tartalommal fenntartotta, a felperes keresetének elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

- [14] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperes határozatát az elsőfokú határozatra kiterjedően megsemmisítette és az ítélet meghozatala időpontjában a felperes tartózkodási engedély iránti kérelmének elbírálására elsőfokon hatáskörrel rendelkező hatóságot új eljárásra kötelezte. Kiemelte, hogy a felperes által hivatkozott Ákr-t a megelőző hatósági eljárásban háttér jogszabályként nem kellett alkalmazni, mivel az Ákr. 8.§ (1) bekezdés d) pontja az idegenrendészeti ügyekben kizárja az Ákr. hatályát. Ezért a Harm. tv. hatálya alá tartozó eljárásokban az általános eljárási alapelveket kell figyelembe venni és mivel a harmadik országból származó állampolgárokról van szó, ezért a nemzetközi szerződésekben, egyezményekben foglaltak is irányadóak.
- [15] Az Alaptörvény XXIV. Cikk (1) bekezdésére, valamint az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt egyezmény 6. cikkére és a 13. cikkére hivatkozással megállapította, hogy a harmadik országból származó állampolgárok ügyeiben biztosítani kell valamennyi hatósági eljárásban a tisztességes eljáráshoz való jogot és a hatékony jogorvoslathoz való jogot. Ez a jog magában foglalja mások mellett a személyes meghallgatáshoz való jogot, az eljárás során beszerzett iratokra való észrevétel és nyilatkozattételi lehetőséget, a hatóság részéről a tényállás tisztázási és a bizonyítékok beszerzési kötelezettségét, a bizonyítékok egyenként és összességében történő értékélésének és a döntés megfelelő indokolásának kötelezettségét.
- [16] Kifejtette, hogy a hamis adat, valótlan tény közlése idegenrendészeti eljárásban akkor lehet a tartózkodási engedély kérelem elutasításának – avagy az engedély visszavonásának – az alapja, ha a közlés a tartózkodási engedély megszerzése érdekében történt. Ez akkor állapítható meg, ha az adat hamis voltáról, a tény valótlanságáról a kérelmező tudott vagy kellő körültekintés mellett tudnia kellett volna. Ezért különbséget tett az alperesi határozatban felhozott indokok – egyrészt a felperes által a kérelmében és a meghallgatásán közölt adatok, másrészt az alperes által további tényállástisztázás körében a foglalkoztató gazdasági helyzete kapcsán beszerzett adatok – között. Megállapította, hogy mindaddig, amíg az elsőfokú hatóság helyesen kizárólag a Harm. tv. hatókörében maradvra hozta meg a döntését – bár a tényállás megfelelő tisztázása nélkül – addig az alperes jelentős mértékben túlterjeszkedett és olyan körülményeket is az engedély elutasítása körébe vont és a felperes terhére rótt, amelyek nem tartoznak a felperes tudattartalma körébe. Megjegyezte, hogy a magyar munkavállalók – foglalkoztatásuk idején sem – nincsenek olyan jellegű információk birtokában, és nem is kell, hogy ezekkel az információkkal rendelkezzenek, amelyek kizárólag a cégnek az adózásával kapcsolatosak. Ez nem a munkavállaló hatókörébe tartozó kérdés és nem is tartozik az idegenrendészeti hatóság és a tartózkodási engedély jogszerűségének vizsgálata körébe sem.
- [17] A jogerős ítélet szerint az alperes a tényállás tisztázása körében olyan irányba indult el, ami nem volt szükséges a felperesi kérelem elbírálása szempontjából és mindeközben az eljárása során beszerzett iratokról – a NAV tájékoztatása – nem tájékoztatta a felperest, sem a jogi képviselőjét, lehetőséget sem biztosított a hatósági eljárás során beszerzett iratokba való betekintésre és azokra

való nyilatkozattételre. Sem az elsőfokú, sem a másodfokú hatóság semmilyen eljárási cselekményt nem végzett abból a célból, hogy az általa feltárt – Budapest vagy Székesfehérvár a munkavégzés helye és a szálláshely – különbség okát feltárja. Azaz a hatóságok semmilyen nyilatkozatot nem szereztek be a felperestől arra vonatkozóan, hogy mi az oka annak, hogy az egyértelmű írásbeli kérelemben megjelölt munkavégzési hely ellenére a szóbeli meghallgatáson kizárólag Budapestet jelölte meg. A hatóságok nem értékelték megfelelően a felperes által a kérelméhez benyújtott írásbeli dokumentumokat sem, így a lakhatásról szóló szerződést és a megtakarításról az igazolást.

- [18] Az elsőfokú bíróság megállapította továbbá, hogy a megelőző eljárás során a felperesnek nem biztosították az alapvető eljárási jogait, az eljáró hatóságok nem tettek eleget annak az eljárási kötelezettségüknek, hogy a felperest tájékoztassák, neki biztosítsák az észrevételezési jogot, a nyilatkozattételi jogot. Sérült a felperesnek a tisztességes eljáráshoz való joga, aminek az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása volt. Az eljáró hatóságok a tényállást nem tárták fel megfelelően, a rendelkezésükre álló bizonyítékokat nem értékelték, egyes bizonyítékot anélkül mellőztek, hogy azt indokolták volna, ugyanakkor olyan bizonyítékokat szereztek be, és értékelték, amelyek szükségtelenek voltak, egyes, a másodfokú hatósági eljárásban beszerzett bizonyítékok tartalmát nem ismertették a felperessel, arra nyilatkozni nem volt lehetősége. Az alperesnek a hamis adatközlésre való hivatkozása nem alapult körütekintő vizsgálaton, ezért a felperesi kérelmet nem lehetett volna elutasítani, mivel éppen a tartózkodási cél igazoltságát nem tárták fel megfelelően.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [19] A jogerős ítélettel szemben az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet annak hatályon kívül helyezése mellett elsődlegesen a közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezése a kereset elutasítása iránt. Kifejtette, hogy az álláspontja szerint a jogerős ítélet ellentétes a Kúria 2/2015. KJE határozatával és a közzétett Kfv.III.37.365/2017/7. számú határozatban foglaltakkal. Az alperesnek lehetősége van a tényállás teljes körű tisztázására, ennek során lehetőség van a munkáltató adatközlésének az értékelés körébe vonására, azonban a kérelmező tudatállapota nem tehető a vizsgálat tárgyává.
- [20] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében hangsúlyozta, hogy jogszerű az a jövedelem, ami után a közterheket megfizették, az idegenrendészeti hatóság pedig okkal tájékozódott az adóhatóságnál ebben a körben. A leendő munkáltató valós gazdálkodására vonatkozó körülményeket az alperes értékelheti, vizsgálhatja, hogy van-e lehetőség a kérelmező jogszerű foglalkoztatására. Az eljárásban ugyanis a véleménye szerint az Ákr. 62. §-a szerint szabad bizonyítási rendszer érvényesül. Utalt továbbá a Kúria Kfv.III.37.653/2018/5. számú ítéletére, amely szerint a pozitív szakhatósági állásfoglalás egy szükséges, de nem elégséges feltétele a munkavállalási célú tartózkodási engedély kiadásának.
- [21] A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult. Utalt arra, hogy az alperesnek joga és kötelezettsége a tényállás minél alaposabb feltárása, azonban olyan gazdasági adatok vizsgálata, amelyek nem közvetlenül a felpereshez tartoznak, tehát amikkel nem is rendelkezhet, túlmutat az alperes tényállás tisztázási kötelezettségén.
- [22] A felperes hangsúlyozta, hogy feltárt tényállás hiányos volt, az ellentmondások tisztázására az alperes kísérletet sem tett, illetve a hatósági eljárásban sérült a tisztességes eljáráshoz való joga.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [23] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint megalapozatlan.
- [24] A Kúria a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 108. § (1) bekezdése szerint a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem, a csatlakozó felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között vizsgálja felül.
- [25] A Kúria rögzíti, hogy az elsőfokú bíróság az alperes eljárásával kapcsolatban megállapította, hogy a megelőző eljárás során a felperesnek nem biztosították az alapvető eljárási jogait, az eljárt hatóságok nem tettek eleget annak az eljárási kötelezettségüknek, hogy a felperest tájékoztassák, neki biztosítsák az észrevételezési jogot, a nyilatkozattételi jogot. Sérült a felperesnek a tisztességes eljáráshoz való joga, aminek az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása volt. Ezen megállapítást az alperes nem támadta, így azt a Kúriának sem volt lehetősége felülvizsgálni. Figyelemmel arra a megállapításra pedig, hogy a felperes alapvető eljárási jogainak sérelme az ügy érdemére lényeges kihatással volt, a közigazgatási határozat megsemmisítése és az elsőfokú hatóság új eljárásra kötelezése nem volt mellőzhető, tehát a jogerős ítéletet hatályában fenn kellett tartani.
- [26] A Harm tv. 18. § (1) bekezdés b) pontja szerint a tartózkodási engedély kiadását vagy meghosszabbítását – ha e törvény másként nem rendelkezik – meg kell tagadni, illetve a kiadott tartózkodási engedélyt vissza kell vonni, ha a harmadik országbeli állampolgár a tartózkodási jogosultság megszerzése érdekében az eljáró hatósággal hamis adatot, valótlan tényt közölt, vagy a tartózkodási cél vonatkozásában az eljáró hatóságot megtévesztette.
- [27] A felperes hivatkozásaira tekintettel a Kúria rámutat, hogy a 2/2015. KJE szerint a kérelmezőnek a tudatállapotától független felelőssége a kérelmére indult eljárásban nem minden adatközlés, hanem csupán a személyi körülményeit érintő adatszolgáltatások és tényközlések tekintetében áll fenn. Ennek az indoka, hogy a kérelmezőnek a saját, általa nyilvánvalóan ismert személyi körülményeiről, (kivel él, milyen családi kapcsolatban, hány embert tart el, hol dolgozik, mennyit keres, hol lakik, stb.) kell adatot szolgáltatnia. E kérdésekre egyértelmű válaszok adhatók, a releváns körülményekre vonatkozó válaszok alapvetően befolyásolják a kérelem elbírálását, a valótlan állítás, a megtévesztés pedig joggal való visszaélést eredményez. (2/2015. KJE III/1. pont) Így tehát tévedett az alperes, amikor a valótlan adatközlés minden objektív jogkövetkezményét minden adatközlésre kiterjesztette.
- [28] Ebből következően a kérelmező személyi körülményeit érintő adatszolgáltatásokon és tényközléseken túli egyéb adat- és tényközlés esetében a hatóságnak a perbeli esetben figyelembe kell venni, hogy a Magyarországon soha sem járt felperestől nem volt elvárható, hogy a leendő munkáltató gazdasági körülményeiről, munkavállalóiról, gazdasági helyzetéről „nyilvánvalóan” széleskörű ismeretekkel rendelkezzen. Az alperesi hatóságok csak ennek figyelembe vételével alkalmazhatták volna a Harm tv. 18. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltakat.
- [29] Megjegyzi a Kúria, hogy a valótlan adatközlésnek objektív következménye a kérelem elutasítása, azonban ebben az esetben sincs elzárva az ügyfél annak bizonyításától, hogy a hatóság által hamisnak minősített adat valós, vagy a hamisnak bizonyult adatot nem a tartózkodási engedély megszerzése érdekében szolgáltatta, illetőleg a hamis okirat kapcsán bizonyítható, hogy valós adatot tartalmaz, míg a hamis adatról megállapítható, hogy nyilvánvaló tévedés vagy elírás eredménye. Ez azonban nem a tudatállapot vizsgálatát jelenti, és a bizonyítás a kérelmezőt terheli (2/2015. KJE III/2. pont). A felperesnek azonban jelen eljárásban az általa közölt információkkal szemben ezt a

bizonyítási lehetőséget az alperesi hatóság nem biztosította, megsértve ezzel a tisztességes eljárás követelményét.

- [30] Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az Ákr. 8.§ (1) bekezdés d) pontja az idegenrendészeti ügyekben – általánosságban – kizárja az Ákr. hatályát, azonban a Harm tv. 92/C. §, mint speciális norma, az Ákr. egyes rendelkezéseinek alkalmazását írja elő. A Harm tv. 92/C. § 10. pontja alapján tehát idegenrendészeti eljárásban is alkalmazni kell az Ákr. 62. § -át, azt tehát az alperes helytállóan hívta fel a felülvizsgálati kérelmében.
- [31] A Kúria utal arra, hogy a keresőtevékenység folytatása célú tartózkodás úgy valósul meg, hogy a harmadik országbeli állampolgár foglalkoztatásra irányuló jogviszony alapján, ellenérték fejében, más részére, illetve irányítása alatt tényleges munkát végez [Harm.tv. 20.§ (1) bekezdés a) pont]. Ennek megfelelően a magyar jogi előírások betartásával létesít munkaviszonyt, érvényes munkavállalási engedéllyel és munkaszerződéssel rendelkezik, mely alapján ténylegesen munkát végez. Egyidejűleg azt is jelenti, hogy a jogszerű munkavégzés számára jövedelem szerzését eredményezi, amelynek jogszerűsége ugyancsak feltétel.
- [32] A jogszabály a jogszerű munkavégzés mellett tehát a jogszerű jövedelem megszerzését is előírja, a kettő együttesen igazolja a megélhetés biztosíthatóságát. A jogszerű jövedelem az a jövedelem, amely után a közterheket megfizették, amelynek mértékéről nem más, mint az adóhatóság rendelkezik megbízható információval. Ennek megfelelően az alperes helyesen hivatkozott arra, hogy az eljárásában lehetősége volt az adóhatóság megkeresésére és az adatszolgáltatás eredményének bizonyítékként való felhasználásra annak megállapítása érdekében, hogy a leendő munkáltató képes-e a jogszerű foglalkoztatásra.
- [33] Az alperes azonban tévesen hivatkozott ebben a körben a 2/2015. KJE határozatban foglaltakra, mivel az ott rögzítettek a hamis adatközlés következményeinek értékelését a fél saját, általa nyilvánvalóan ismert személyi körülményei, így a munkaviszonyban elért – saját – keresményével kapcsolatos adatszolgáltatás körében értékelik. A jelen perben irányadó tényállás szerint azonban a felperes munkaviszonyban még nem állt, a leendő munkáltatójától jövedelmet nem kapott, a – felhívásra – általa szolgáltatott adatok pedig nem a saját, hanem más munkavállalók foglalkoztatásával voltak kapcsolatosak.
- [34] A kifejtettakra tekintettel az alperes helytállóan hivatkozott a Kúria Kfv.III.37.365/2017/7. számú ítéletében is megjelenő gyakorlatára, amely szerint a tartózkodási cél abban az esetben igazolt, ha a felperest a megállapodás alapján foglalkoztatni kívánó cégnek a jogszerű működésből elért bevétele alapján az állapítható meg, hogy a cég a pénzügyi-gazdasági eredménye alapján a felperest foglalkoztatni tudja, arra gazdaságilag, pénzügyi eredményessége alapján képes. Ezen körülmény tehát a tartózkodás engedélyezése során a hatóság által vizsgálandó ténynek tekintendő.
- [35] A hivatkozott ügyben azonban a foglalkoztató ellenőrzésére, a pénzügyi-gazdasági eredményének a tisztázására széleskörű bizonyítás folyt és az eljárás során azon ügy felperesének elegendő idő állt rendelkezésére arra, hogy a kérelme alátámasztására szükséges bizonyítékokat csatolja. Az ott feltárt tényállás alapján a pénzügyi helyzetet igazoló bizonyítékok alapján egyértelműen megállapítható volt, hogy a foglalkoztató a megfelelő és elegendő bevétellel nem rendelkezett ahhoz, hogy a foglalkoztatást ténylegesen megvalósíthassa. Jelen eljárásban azonban a felperesnek nem volt lehetősége arra, hogy a beszerzett bizonyítékokra a nyilatkozatait előadja, azzal kapcsolatban a kérelme alátámasztására szükséges bizonyítékokat csatolja, így ezen hivatkozott joggyakorlat sem tette megalapozottá az alperesi felülvizsgálati kérelmet.
- [36] Végül a Kúria osztotta azt az alperesi álláspontot, hogy a pozitív szakhatósági állásfoglalás egy szükséges, de nem elégséges feltétele a munkavállalási célú tartózkodási engedély kiadásának, azonban az sem változtatott azon, hogy a hatóságnak – a tisztességes eljárás követelményei betartása mellett – a tényállás tisztázására vonatkozó kötelezettsége fennállt.

- [37] A kifejtettek szerint a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet jogszerű volt, és azt a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [38] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése és a 107. § (1) bekezdése alapján a felperes kérelmére tárgyaláson járt el.
- [39] A Kúria a pernyertes felperes költségjegyzéken felszámított mértékű perköltségének megfizetésére az alperest a Kp. 35. § alapján alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 81. § (1) és (5) bekezdése és a 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte.
- [40] A pervesztes alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés a) pontja alapján teljes személyes illetékmentességben részesül. Ezért az Itv. 50. § (1) bekezdése szerinti mértékű, a 39. § (3) bekezdés d) pontja alapján számított és a 62. § (1) bekezdés h) pontja értelmében feljegyzett felülvizsgálati eljárási illeték – figyelembe véve a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 102. § (1) bekezdését is – az állam terhén marad.
- [41] Az ítélet elleni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2020. október 20.

Dr. Balogh Zsolt s.k. a tanács elnöke, Dr. Kiss Árpád Lajos s.k. előadó bíró, Dr. Horváth Tamás s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő